

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **Občanské sdružení VODA Z TETČIC**, se sídlem 664 17 Tetčice, Hybešova 178, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení **1) Obec Tetčice**, se sídlem 664 17 Tetčice, Palackého 177, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.2.2011, č.j. JMK 21774/2011, sp. zn. S-JMK 21774/2011/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 24.2.2011, č.j. JMK 21774/2011, sp. zn. S-JMK 21774/2011/OÚPSŘ, **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 2.000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.2.2011, č.j. JMK 21774/2011, sp. zn. S-JMK 21774/2011/OÚPSŘ zamítl žalovaný odvolání subjektu Vody z Tetčic, o.s. Občanské sdružení, Hybešova č.p. 178, Tetčice, zastoupeného Ing. J. D., proti rozhodnutí stavebního

úřadu č.j. MR-S 10619-10-OSU-Bo-8 ze dne 8.12.2010 jako nepřipustné. Zároveň uvedl žalovaný, že ve smyslu ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu je Občanské sdružení Voda z Tetčic účastníkem řízení. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že dle ust. § 81 správního řádu může odvolání proti rozhodnutí podat účastník, pokud zákon nestanoví jinak, a to ve lhůtě dané ust. § 83 odst. 1 správního řádu. Dle ust. § 85 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v platném znění (dále jen stavební zákon) jsou účastníky územního řízení žadatel, obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn a dále kromě jiných vlastníků pozemků nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě a osobě, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám, na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

Žalobce jako Občanské sdružení podalo dne 2.11.2009 svou žádost podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1990 Sb., o ochraně přírody a krajiny datovanou dne 2.11.2009, ve které požadovalo, aby bylo informováno o všech záměrech, které se mohou dotknout zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných zákonem č. 114/1992 Sb. a zákona 254/2001 Sb., tzv. vodního zákona.

Správní orgán I. stupně Občanské sdružení posoudil jako účastníka původního územního řízení, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí ze dne 13.10.2008, č.j. MR-S 14792/7-OSU/14. V dalším řízení, kterým se jednalo o prodloužení územního rozhodnutí pro stavbu nazvanou „Rodinné domy Tetčice“ nebylo Občanské sdružení bráno jako účastník řízení, neboť bylo výslovně uvedeno, že se předložený záměr nedotýká zájmů chráněných orgánem přírody a krajiny dle zákona 114/1992 a tím nevznikl zákonný důvod pro zaslání oznámení o zahájení předmětného řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí také Občanskému sdružení. Občanské sdružení bylo bráno jako osoba z řad veřejnosti, která měla možnost uplatnit připomínky z řad veřejnosti, což Občanské sdružení také učinilo. Vzhledem k tomu, že řízení o žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí je navazujícím řízením, kde se de-facto již o záměru jako takovém nerozhoduje, je okruh účastníků takového řízení stanoven stejně jako v územním řízení.

Pokud osoba uplatňující odvolání není účastníkem předmětného řízení nebo bylo-li odvolání podáno po uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání, pak odvolací orgán v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu nepřipustné nebo opožděné odvolání zamítne.

Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce – Občanské sdružení voda z Tetčic žalobu ze dne 2.5.2011. V žalobě především žalobce namítal, že Občanské sdružení bylo účastníkem původního územního řízení vedeného u Městského úřadu Rosice a ukončeného vydáním územního rozhodnutí ze dne 13.10.2008. Pokud správní orgán I. stupně jej jako účastník řízení neposuzoval, měl o tom rozhodnout podle ust. § 28 správního řádu. Žalovaný však na své tvrzení, že Občanské sdružení bylo účastníkem původního územního řízení trvá a opírá svoji jistotu o zákon o ochraně přírody a krajiny v návaznosti na stavební zákon, který zakládá práva účasti občanských sdružení v územních řízeních. Žalobce nadále setrval na tvrzení, že Občanské sdružení je účastníkem řízení vedeného u Městského úřadu Rosice ukončeného vydáním rozhodnutí ze dne 8.12.2010, č.j. MR-S 10619-10-OSU-Bo-8, kterým byla prodloužena platnost původního územního řízení. Po celou dobu předchozího řízení stavební úřad Rosice s Občanským sdružením jako s účastníka řízení zacházel. Žalobce dále uvádí, že zákon vyžaduje při prodlužování platnosti územního rozhodnutí provést všechny úkony přiměřeně, tzn., že rozhodnutí o prodloužení platnosti územního rozhodnutí musí

všechny původní podklady znovu vyhodnotit a zejména se zabývat i podklady novými, které jsou nezbytné z důvodu změn právních předpisů. Ust. § 93 odst. 3 stavebního zákona počítá s uplatněním závazných stanovisek, mimo jiné např. nutným vodoprávním souhlasem. Prvostupňové rozhodnutí nenaplnilo požadavky nového stavebního zákona ani novely vodního zákona a žalovaný svým chybným výkladem stavebního zákona tuto nezákonnost neopravil a tato nezákonnost stále trvá.

Podáním ze dne 23.2.2011 přímo na podatelně žalovaného doplnilo Občanské sdružení odvolání podané 7.1.2011 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Následující den 24.2.2011 bylo vydáno rozhodnutí o odvolání žalobce. V doplnění odvolání pouze bylo upozorněno na platnou a účinnou novelu vodního zákona 150/2011 Sb., jmenovitě ust. § 17. Žalovaný měl dostatek času na doplněk reagovat, což neučinil a dle názoru žalobce zkrátil právo Občanského sdružení na řádné odůvodnění. Rozhodnutí odvolacího orgánu trpí vadou nepřezkoumatelnosti. S námitkami žalobce se žalovaný správní orgán řádně nevypořádal. Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 2.12.2011 uvedl, že žalobce nebyl účastníkem původního územního řízení, které bylo ukončeno vydáním územního rozhodnutí č.j. MR-S 14792/07-OSU/14 ze dne 13.10.2008, protože svou žádost dle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve které požadoval, aby byl informován o všech záměrech, které se mohou dotknout zájmu ochrany přírody a krajiny chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., stanovení podmínek pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových i spodních vod nebo se dotknout zájmu ochrany povrchových a podzemních vod chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., v platném znění podal až dne 2.11.2009.

Dle ust. § 93 odst. 3 stavebního zákona lze dobu platnosti územního rozhodnutí na odůvodněnou žádost prodloužit. Nařízení o prodloužení lhůty se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení. Oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení o žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí bylo účastníkům uvedeným v § 85 odst. 2 stavebního zákona, tedy i žalobci, doručeno veřejnou vyhláškou dne 10.11.2011. Žalobce k vedenému řízení předložil své námitky 24.11.2011; oznámení o svém účastenství v předmětném řízení však v zákonné lhůtě 8 dnů neučinil. Proto o jeho účastenství nebylo rozhodováno. Přípomínkami žalobce se pak stavební úřad zabýval jako připomínkami veřejnosti v odůvodnění svého rozhodnutí.

Žalovaný proto dospěl ke shodnému názoru se správním orgánem I. stupně, že rozhodnutím o prodloužení platnosti pravomocného územního rozhodnutí se již neřeší umístění stavby a její vliv na okolí, ale pouze trvání platnosti územního rozhodnutí za podmínek daných v prodlužovaném územním rozhodnutí. Žalovaným rozhodnutím ani rozhodnutím stavebního úřadu, které mu předcházelo, tedy nemohly být zájmy žalovaného nikterak dotčeny. Na základě výše uvedeno tedy navrhuje, aby žalobu soud zamítl jako podanou osobou legitimně neoprávněnou.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že stavební úřad Rosice Občanské sdružení prokazatelně považoval za účastníka předmětného řízení od samého počátku ale jako s účastníkem v řízení také s Občanským sdružením jednal, což dokazoval svými procesními postupy přesto, že Občanské sdružení neuvedl v odůvodnění mezi účastníky, ale až v závěrečných rozdělovnících. Rozhodnutí o zahájení předmětného řízení o prodloužení platnosti Občanské sdružení bylo vedeno mezi účastníky řízení stejně jako ve všech dalších

výstupech stavebního úřadu Rosice včetně samotného rozhodnutí, a to vždy v závěrečných rozdělovnících. Ve svém odůvodnění správní orgán I. stupně se zabýval námitkami Občanského sdružení jako připomínkami veřejnosti a posoudil zde obsah námitek jako podaných veřejností nikoliv jako samostatné účastenství. Proto setrval na svých žalobních námitkách.

K tomu předložil žalobce kopie podání ze dne 31.3.2008, kdy žádá, o soustavné zasílání informací o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při níž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny a životního prostředí, a to v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., a zákona č. 254/2001 Sb., v návaznosti na stavební zákon č. 183/2006 Sb., a dalších. Občanské sdružení projevilo přání zúčastnit se aktivně všech správních řízení, ve kterých bude příslušný správní orgán projednávat, rozhodovat nebo jakkoliv jinak jednat o záměrech, které se jakýmkoliv způsobem dotknou hospodaření s vodou v obcích Tetčice, Neslovice, Kratochvilka, Babice u Rosic, Zastávka, Rosice, Říčany, Ostrovačice. Z předložené fotokopie podání ze dne 23.4.2008 vyplynulo, že Občanské sdružení doložilo veškeré požadované chybějící podklady pro aktivní účast ve všech správních řízeních, ve kterých bude příslušný správní orgán projednávat a rozhodovat nebo jakkoliv jinak jednat o záměrech, které se dotknou ochrany přírody a krajiny životního prostředí podle zákona o vodách. Z dalších předložených dokumentů vyplývá, že v územním řízení bylo Občanské sdružení z Tetčic – žalobce vždy uvědomován.

Podáním ze dne 15.2.2012 se k řízení připojila obec Tetčice v pozici osoby na řízení zúčastněné. Dotčení napadeným rozhodnutím obec Tetčice odůvodňuje tím, že žalobou napadené rozhodnutí je směřováno k procesním právům Občanského sdružení, když Krajský úřad Občanské sdružení ze správního řízení prakticky vyloučil a odvolání následně označil za nepřipustné. Možný přímý dotyk práv a povinností obce vnímá obec ve dvou rovinách. V první rovině především svým rozhodnutím žalovaný znemožnil přezkum prvostupňového rozhodnutí právě ve věci ochrany kvality podzemní vody čerpané z vodního zdroje uprostřed obce Tetčice a ve věci dlouhodobého ukládání odpadu. Zrušení rozhodnutí žalovaného by obec Tetčice uvítala. Po zrušení rozhodnutí žalovaného by správní orgány musely vyřešit tři zásadní otázky důležité pro obec Tetčice, za 1) střet plánované výstavby obytného souboru s koridorem územní rezervy pro obchvat obce Tetčice vymezeném ve vydaných zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje, 2) umístění obytného souboru rodinných domů též z hlediska uložení mnoha tisíc tun stavebních odpadů, 3) možné ohrožení podzemních vod. Dále obec Tetčice vznesla obavy, že stavební povolení bude zřejmě získáno ve formě vydaného certifikátu autorizovaného inspektora příslušného oznámení stavebního úřadu. S tímto obec Tetčice nesouhlasí. V dalším obec Tetčice odkázala na připojené doklady řešící naznačených problémů a dosud nevyřešených.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní – dále jen s.ř.s.), neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhlí nebo s tím souhlasili.

Soud přezkoumal v rámci žalobních bodů napadené rozhodnutí podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., a dle ust. § 75 odst. 1 a 2 výše uvedeného zákona.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním i správním spise dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

Podle § 27 odst. 1 správního řádu účastníky řízení jsou:

- a) řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;
- b) řízení z moci úřední z moci úřední dotčené osoby, jimiž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Podle § 27 odst. 3 správního řádu jsou rovněž účastníky řízení ti, o nichž to stanoví zvláštní zákon.

Žalobce namítá, že mu bylo upřeno právo být účastníkem provedeného řízení, ač prokazatelně již před rozhodnutím vydání územního rozhodnutí ze dne 13.10.2008 splnil veškeré požadavky předepsané ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a měl tak být účastníkem i tohoto řízení, které bylo zahájeno ve věci prodloužení územního rozhodnutí. Tuto námitku považuje v tomto řízení za rozhodující.

Soud ze správního spisu zjistil, že oznámení o zahájení územního řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby rodinné domy Tetčice bylo ze dne 30.6.2008 a bylo vyvěšeno na úřední desce dne 1.7.2008 – sejmuto 16.7.2008. Občanské sdružení voda z Tetčic svým oznámením ze dne 4. července 2008 doručeného Městskému úřadu Rosice tentýž den oznámilo svoji účast ve výše uvedeném územním řízení. Tím byla splněna podmínka ust. § 70 odst. 3 zák. č. 114/1992 Sb., účastnice správního řízení, neboť svou účast oznámilo písemně do 8 dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno, v tomto případě vyvěšení o zahájení řízení 1.7.2008 a v účastenství přihlášeno Občanské sdružení 4.7.2008.

Ze správního spisu dále bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně doručoval vyhláškou vždy žalobci, tudíž ho za účastníka řízení vždy považoval.

Dle § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. – stavební zákon dobu platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazné stanovisko, námitky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení, jinak se k nim nepřihlíží. Z tohoto ustanovení vyplývá, že zůstávají v platnosti práva účastníků územního řízení pouze s tím, že je zde stanovena lhůta 15-ti dnů ode dne doručení pro podání námitek nebo připomínek.

Na základě výše uvedeného soud posuzoval žalobní legitimaci žalobce podle ust. § 65 s.ř.s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv předcházejícím řízením úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, žalobou

domáhat takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle odst. 2 uvedeného ustanovení může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odst. 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 2.12.2003, č.j. 7 A 56/2002-54). Soud posoudil aktivní legitimaci žalobce tak, že je upravena ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. Skutečnost, zda někdo byl účastníkem správního řízení, je třeba posuzovat materiálně a nikoliv podle toho, s kým ve skutečnosti správní orgán jednal. Podle odst. 2 výše citovaného ustanovení je oprávněn podat žalobu i ten, s kým správní orgán nejednal jako s účastníkem, ačkoliv podle zákona účastníkem v daném správním řízení byl a měl tak práva a povinnosti účastníka správního řízení, pokud tvrdí, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že žalobní legitimace žalobce může vyplývat z § 65 odst. 2 s.ř.s. pokud skutečně měl postavení účastníka řízení před správním orgánem.

Na základě takto stanovené aktivní legitimace soud dospěl k závěru, že žalovaný pochybil, a to když nedostál své povinnosti v souladu s ust. § 28 odst. 1 správního řádu vydat usnesení o tom, zda žalobce skutečně účastníkem řízení není. Usnesení se oznamuje té osobě, o jejíž účastenství se jedná a o jeho vydání je třeba také vyrozumět ostatní účastníky řízení. Jak vyplývá z předchozího průběhu správního řízení žalobce se svého účastenství domáhal, žalovaný však s ním rozporně jednal jako s účastníkem řízení, i když napadeným rozhodnutím mu účastenství nepřiznal. Ve stavebním řízení mohou vzniknout pochybnosti, zda určitá osoba je či není účastníkem řízení. Všechny tyto skutečnosti, rozhodné pro určení postavení osoby jako účastníka řízení, musí správní orgán učinit předmětem dokazování či právního posouzení (rozsudek NSS 2 As 8/2008-39 ze dne 19.5.2008). Rozhodnutím dle ust. § 28 správního řádu v případě, že správní orgán žalobce za účastníka řízení nepovažoval, měl ho vyloučit tímto rozhodnutím.

Další pochybení v tomto případě spatřuje soud v rozhodnutí žalovaného, že bez toho, aby stanovil rozsah účastníků řízení a v případě žalobce pokud by nesouhlasil s tím, že byl účastníkem územního řízení od počátku mělo ho vyloučit podle ust. § 28 správního řádu, s tímto souvisí však i výrok rozhodnutí žalovaného, kdy rozhodnutí bylo vydáno podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce z důvodu jeho opožděnosti nebo nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. Jako odvolání nepřipustné by mohlo být posouzeno pouze odvolání osoby, která tvrdí, že s ním mělo být jednáno správním orgánem I. stupně jako s účastníkem řízení, pokud by odvolací orgán dospěl k závěru, že uvedená osoba nebyla účastníkem správního řízení (o čemž by však musel vydat rozhodnutí – viz výše).

Žalovaný měl správně v této věci postupovat podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, kdy neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odst. 1 – 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen z části, ve zbytku je potvrdí.

V dané věci žalovaný, zamítl odvolání žalobce jako nepřipustné, ač měl odvolání zamítnout podle § 90 odst. 5 s.ř.s., pokud tomu shledá podmínky. Předtím však měl odstranit pochybnosti o účastenství žalobce.

Protože již v průběhu správního řízení vznikl spor o to, zda žalobce je nebo není účastníkem konkrétního řízení, který v důsledku svého neúspěchu před správními orgány žalobce přenesl podáním žaloby na soud, krajský soud o jeho žalobě nemohl rozhodnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s., ale bylo třeba, aby žalobu žalobce z tohoto uplatněného důvodu věcně projednal a rozhodl o ni rozsudkem.

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). V tomto případě soud posoudil napadené rozhodnutí obsahující tyto vady, proto ve věci rozhodl tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení pro vady, které jsou výše popsány (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněno ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení ve věci úspěšného žalobce se stávají toliko ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2.000,- Kč, žalovaný byl proto zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Stanovenou lhůtu k plnění pak soud považuje za přiměřenou administrativní možností žalovaného.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, která by byla spojena s finančními náklady a tudíž bylo rozhodnuto tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2,4 s.ř.s.).

V Brně dne 8. srpna 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu